

Teater.

Täna õhtul tuleb Leonid Andrejewi näidend „Meie elupäevad“ esimest korda etendusele. Näitejuhiks on Th. Altermann. Algus kell 9 õhtu.

„Sügise manöver“. Oma ülesehituse poolest on see R. v. Balony operett sellest liigist, kus tegewust mingi tõsine tundmusepõhine sündmus, mis melodramatiliselt saab ära tarvitatud, kannab, nagu see „Lõbusa lese“ iljumisega moobits sai ja missuguse liigi operetid meilgi, nähtawaste, kõige rohkem meeldiwad.

Esimene waatus oslab õige osawalt ja nobedalt wastolud tuttawaks taha. La paljus „Estonia“ nägusates dekoratsioonides ja selle paljudes waheldawates walguse-effektides meeoluliselt tihedaid pilta. Teises waatuses mängib suurt osa balett, muu seas Nina Smirnowa juhatusel korraldatud „Kla-pu“, mille ettelandmisega (lasti lortata) rahule wõib jääda. Wiimane waatus on igaw, nagu kõikide operettide wiimased waatused, kus sõlmed argnewad, nii nagu see juba esimeses waatuses ette näha oli.

Rahmani muusikat asjatundjate arwustada jättes tähendan ainult, et ta mind wõrdlemisi külmaks jätab ja et mulle Falk,

Strauss ja Lehár rohkem meeldiwad. Wõib olla on see maitseasi.

Etenduse logumõju oli õige kena, mängiti ladusalt, hääled tunduwad suuremas rõlakojas õhematena, on tahwatud ja publikum awaldata rohket kiitust.

Mis „manöwritesse“ ja selle ülemusesse puutub, siis palkus see sõjawäelisele leitupäigast waadatuna wõrdlemisi häledat pilti. Ülemwäehataja (Trilljäär), ritmeister (Orgusjaar) ja leitnant (Lauter) awaldatawad mõju, nagu aleks nad alles enne etendust omale sõjawäelaste mundrid selga ajanud. Ka ülemleitnant Lörentzn (Sällit) oleks wõinud rohkem mehine kui magus olla. Et Wallersteini soldatid nii wiletalt marsisid, seda wõib weel andeks anda, sest nende ülemus (B. Pinna) tasus seda hea mänguga ära, nii et Wallerstein terve õhtu tähelepanemise keskpunktiks jäi. Täieste loodus näis wabatahtline Marosi (A. Weltmann) olewat, kelles palju näitleja werd ja operetilisest wäledust on. Nisa (B. Franze) wõib laulda, näitlemine on tal aga peaaegu niisama lange kui ta Eesti keel. Trejsta (S. Einer) on juba liigutustes wabam, kuid tujutada suudab ta siiski wähe. Tal on wõrdraõõlaline hääldamine, sagedaste wale sõnawõrdõht ja ta armastab kõnelda kõrge, peenikele häälega, mis, kui see nõnda edasi läheb, wiimaks kiunuwaks wõib muutuda ja sugugi ilus kuulda ei ole. Need on kõik wõrd, mida wõib parandada. Tähelepanemist aratas ka B. Ruusmanni pr. von Bergen. Teatawaste on pr. Ruusmanni wanapoole piirad ja proud wäga rahwalikult saanud.

S. N.